

**СТИХОТВОРЕНИЯ ОТ КОНКУРСА ЗА ПРЕВОД НА ПОЕЗИЯ ОТ
ЧУЖД НА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК ПОД НАСЛОВ „СВЕТЪТ Е В НАС
ЧРЕЗ ЕЗИКА И ПИСМЕНОСТТА“**

Организатор:

Факултет по класически и нови филологии

Софийски университет „Св. Климент Охридски“ (България)

**POEMS FROM THE POETRY TRANSLATION COMPETITION FROM
FOREIGN LANGUAGES INTO BULGARIAN, TITLED “THE WORLD
WITHIN US THROUGH LANGUAGE AND WRITING”**

Organiser:

Faculty of Classical and Modern Languages

Sofia University St. Kliment Ohridski (Bulgaria)

По повод националния празник 24-ти май и в рамките на майските Климентови дни Факултетът по класически и нови филологии към „Софийския университет“ проведе конкурс за превод на поезия от чужд на български език под наслов „Светът е в нас чрез езика и писмеността“.

Преподавателите по норвежки език към специалност „Скандинавистика“ предоставиха за конкурса едно от най-лиричните стихотворения на известната норвежка поетеса, писателка и преводачка на поезия и драма Ингер Хагерюп (Inger Hagerup) – „Два езика“ (To tunger) от стихосбирката „Строфа с вятъра“ (Strofe med vinden, 1959).

Ингер Хагерюп (Inger Hagerup, 1905–1985) дебютира през 1939 г. със стихосбирката „Загубих се в горите“ (1939). Издава поезия за деца и възрастни, наситена със сложни чувства и настроения. Известна е в норвежките литературни среди като „поетеса на любовта“.

Ингер Хагерюп осъществява същинския си творчески пробив през 1941 г., когато издава стихотворение, отразяващо пораженията в Норвегия след бомбардирането на страната от нацистка Германия през март 1941 г. Носителка е на редица литературни награди и отличия – например наградата на издателство „Юлендал“ през 1944 г.

Стихотворението „Два езика“ беше преведено от девет студенти от специалността и всички преводи бяха много сполучливи. Тук помещаваме преводите, класирани от комисията на първо, второ и трето място.

* * *

*С първа награда беше отличен преводът на **Радост Йовкова** – студентка във втори курс на специалност „Скандинавистика“:*

Два езика

Два езика ми държат сърцето,
Два копнежа връзват моя ум.
И макар завинаги да те обичам,
Твоя никога не ще да съм.

Дълбоко в аления мрак
Разкри животът своя брат-близък.
Там на гълъбова песен
Змийски съсък е привнесен.

Два езика ми държат сърцето,
ала въпреки това го чуй.
Остани при мен и напусни ме,
от мен самата избави ме.

* * *

*Втората награда получи преводът на **Ивайло Александров**, студент във втори курс на специалност „Скандинавистика“:*

Два езика

Два езика говори моето сърце.
Два бляна обитават моето съзнание.
Любовта ми безусловна е към теб,
но нас винаги ни дели голямо разстояние.

Два езика говори моето сърце.
Ще се вслушаш в него въпреки това, нали?
С мен бъди, сетне ти ме напусни,
от моята същност ти ме избави.

Потънал в червеното тъмнило,
Животът двояко беснее.
Гълъб пее утешителна песен.
И змия непрестанно се смее.

* * *

*Третата награда беше присъдена на превода на **Йоан-Константин Велков** – студент от трети курс в специалност „Скандинавистика“:*

Два езика

Двуетично е сърцето ми,
с две воли е душата ми.
Винаги ще те обичам,
ала твоя не ще бъда.

В дълбокия червен мрак
животът има втора форма.
Там гука един гълъб,
там съска една кобра.

Двуетично е сърцето ми,
изслушай го все пак.
Бъди с мен и си тръгни,
от самата мен ме избави.